

عنوان مقاله:

بررسی انواع رفتارهای خشونت آمیز در زنان و دختران فراری

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مبینا مرادی مومن - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته مامایی، دانشگاه جندی شاپور اهواز

خلاصه مقاله:

پدیده فرار از منزل به عنوان یکی از معضلات اجتماعی که اثرات سوئی هم در سطح زندگی فردی و خانوادگی و هم در سطح اجتماعی از خود بر جای می گذارد. این پدیده، اگرچه در نگاه اول یک اقدام فردی است اما نتایج و پیامدهای مرتبط به آن منجر به یک پدیده اجتماعی می شود (hamidi,f:2004). در واقع فرار، نوعی رفتار سازش نایافته است که در آن فرآیند، فرد به منظور رهایی از مشکلات خود در خانه یا به خاطر جاذبه های بیرون از خانه، بدون اجازه ی والدین یا سرپرست قانونی خود، آگاهانه را ترک می کند و به سرعت و بدون واسطه به خانه بر نمی گردد (moazami goudarzi,b:2000). تحقیقات نشان می دهد که این معضل در دختران نوجوان از شیوع بالاتری برخوردار می باشد، به طوری که 75 درصد افرادی که از خانه فرار می کنند دختر هستند (3). بر همین اساس، دختر فراری به دخترانی اطلاق می شود که به هر دلیل خانه و خانواده را ترک کرده و به محیط های دیگری چون بیابان، پارک، باند و ... روی می آورند (cohen.e & others:1991). در حال حاضر خشونت به عنوان یک تهدید بزرگ برای سلامت افراد جامعه به خصوص اقشار آسیب پذیر مثل زنان و کودکان تلقی می شود و نگرانی های و مشکلاتی را در این دو گروه ایجاد کرده است (11). وسعت مرگ و ناتوانی ناشی از خشونت علیه زنان و دختران با مرگ ناشی از سرطان پستان برابر بوده و از بیماری های ناشی از مالاریا و سوانح رانندگی بیشتر است. در این میان خشونت خانوادگی شایع ترین شکل خشونت علیه زنان با بیشترین عوارض اجتماعی، روانی و اقتصادی است (cohen.e & others:1991).

کلمات کلیدی:

خشونت، فرار، زنان و دختران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140836>

